

Městská veterinární správa v Praze Na Kozáčce 3, 120 00 Praha 2

Zabíjačka podle pravidel

Právě v tomto ročním období nastává čas zabíjaček, je tedy dobré pohlédnout reálně na tuto v našich končinách tradiční praxi. Veterinární legislativa ji umožňuje, ale má to svá pravidla. Ta jsou prakticky léta stále stejná.

Veterinární zákon říká, že jatečná zvířata s výjimkou skotu včetně telat, koní, oslů a jejich kříženců a jelenovitých z farmového chovu mohou být porážena v hospodářství chovatele, je-li jejich maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v domácnosti chovatele, to znamená, že splňují podmínky domácí porážky. V případě nějakých patologických či jinak podezřelých nálezů může chovatel požádat o veterinární vyšetření – prohlídku. Vyšetření může ve zvláštním případě v rámci mimořádných veterinárních opatření nařídit místně příslušná veterinární správa, pokud by byla nepříznivá nákazová situace. To znamená, že pro účely spotřeby v domácnosti chovatele je povoleno doma porazit prase a samozřejmě veškerou drůbež, ale i holuby a také například králíky nebo nutrie. Ale v rámci domácí porážky lze též porážet ovce a kozy. Pokud jde některé nově chované druhy zvířat, například pštrosy, ti musejí být poráženi na jatkách, nikoli doma.

Pozor ale na pořádání „obecní zabíjačky“ jako „atrakce“. Za prvé, veřejné usmrcování zvířat není žádná atrakce a za druhé, pokud jde o argument, že jde o starou tradici, tak tento argument neobstojí. Navíc zákon takový pojem nezná. Zná pouze domácí porážku v hospodářství chovatele, přičemž maso a produkty jsou určeny k využití v jeho domácnosti a pak porážku jen ve schválených zařízeních, či závodech, a to jsou jatka.

Takže výroba tzv. zabíjačkových specialit za účelem uvedení do oběhu je možná pouze ve schválených prostorách (např. jatek) nebo v registrované prodejně (řeznictví). A uvést do oběhu (prodat nebo rozdat) lze na schváleném místě krajskou veterinární správou.

Pokud jde o přípravu pokrmů, to již není předmětem státního veterinárního dozoru, ale jiných kontrolních orgánů, například veřejného zdraví (hygienická služba). Všechny tyto aspekty musí při úmyslu pořádat nějakou „obecní akci s masem“ vzít v potaz organizátor, například obec.

Josef Duben, tisk. mluvčí SVS ČR; Zdroj: SVS